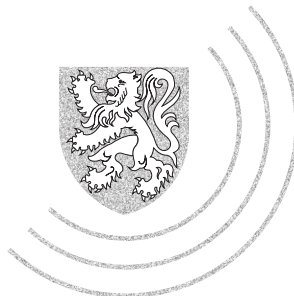

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

26 januari 2004

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Johan Malcorps, Cis Schepens, Jacques Timmermans en Jos Bex –

**betreffende de organisatie van een geïntegreerde dierplaagpreventie
en een ecologische bestrijding van ongedierte in Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heer Jacques Devolder**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs,
Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de
heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde,
de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever,
de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht,
de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Jan
Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

mevrouw Vera Dua ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

1500 (2002-2003)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nr. 2 : Amendement
- Nr. 3 : Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door een indiener	4
II. Bespreking en wijziging van de tekst	6
III. Stemming	8
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak op 15 mei 2003 en op 8 en 15 januari 2004 het voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Cis Schepens, Jacques Timmermans en Jos Bex betreffende de organisatie van een geïntegreerde dierplaagpreventie en een ecologische bestrijding van ongedierte in Vlaanderen.

Op 8 januari 2004 hield de commissie over het voorstel een hoorzitting met een vertegenwoordiger van Belgian Pest Control, de federatie van Belgische ongediertebestrijdingsbedrijven. Het verslag van de hoorzitting is opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1500/3.

I. Toelichting door een indiener

De heer Johan Malcorps geeft op 15 mei 2003 een toelichting bij het voorstel. Het voorstel van resolutie kan worden gezien als complementair aan het decreet van 21 december 2001 houdende vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten in het Vlaamse Gewest. De lokale besturen hebben ook vaak te maken met de bestrijding van ongedierte en de dierplaagpreventie en het is belangrijk dat de noodzakelijke ingrepen op een manier gebeuren die de volksgezondheid en het leefmilieu zo weinig mogelijk schade toebrengen door zo weinig mogelijk gifstoffen te gebruiken.

Vaststellingen

Het voorstel van resolutie vertrekt van de vaststelling dat er veel hinder optreedt door de aanwezigheid van ongedierte in Vlaanderen en dat veel soorten ongedierte ook ziekten kunnen veroorzaken. De spreker verwijst naar ongedierte dat steekt of bijt zoals wespen, mieren, teken en vlooien maar ook allergische reacties kan opwekken bij mensen. Andere plaagdieren kunnen dragers zijn van ziektekiemen. Er is het historische voorbeeld van ratten en vlooien en pestbacillen, maar er zijn ook verbanden gelegd tussen de stijging van de woelmuizenpopulatie en het Hanta-virus en de ernstige toename van de ziekte van Lyme overgedragen door teken (toename met factor 30 tussen 1991 en 2000). Uit een onderzoek van het departement Leefmilieu en Infrastructuur blijkt dat 10 percent van de boswachters en bosarbeiders in Vlaanderen drager is van de borelia-bacterie.

De kans bestaat volgens de spreker dat het probleem eerder toeneemt. De mogelijke oorzaken moeten nog verder worden onderzocht, dat is precies een van de aandachtspunten van de resolutie. Een rapport van de Wereld Gezondheidsorganisatie (WGO) legt echter alvast een verband tussen de opwarming van streken met een gematigd klimaat en de toename van populaties aan vliegen, vleermuizen, knaagdieren en kakkerlakken, allemaal diersoorten die ziektekiemen kunnen overdragen. Door de toenemende globalisering (wereldwijde handel en toerisme) is er ook een groot-schalige invoer van ongedierte uit het Zuiden. Een andere factor is de verkavelingsdruk, waardoor bepaalde dieren, zoals ratten, uit hun natuurlijke habitat worden verdreven. Verkeerde isolatie van woningen, soms gecombineerd met een gebrek aan hygiëne, is een andere mogelijke oorzaak, bijvoorbeeld voor de huisstofmijt.

De heer Malcorps voegt eraan toe dat ook het probleem van de resistentie van dieren tegen bestrijdingsmiddelen op zorgwekkende wijze toeneemt. De verdelging van rattenpopulaties en kakkerlakken bijvoorbeeld dreigt daardoor een onoverkomelijke opdracht te worden. Er is nood aan meer effectieve bestrijdingsmethodes.

Kennis- en Adviescentrum Dierplaagpreventie

Het voorstel van resolutie is gebaseerd op de bestaande aanpak in Nederland. Daar is het Kennis- en Adviescentrum Dierplaagpreventie (KAD) actief. De overheid richtte in 1998 zelf dit centrum op dat instaat voor sensibilisering en advisering inzake de bestrijding van dierplagen en dat zowel werkt naar het grote publiek toe als naar een reeks van doelgroepen, zoals gemeenten, woningbouwverenigingen, de zorgsector en bedrijven. Het gaat om een onafhankelijk organisme verbonden aan de Landbouwuniversiteit van Wageningen, dat los staat van de industrie en de beroepsfederatie en dat ook geen rol speelt als toezichthoudende overheid. Het KAD richt zich in de eerste plaats op de preventie van dierplagen. Samen met de betrokkenen wordt gezocht naar de meest effectieve en tegelijkertijd milieusparende oplossing om een dierplaag te bestrijden of beter nog te voorkomen. Deze accenten moeten volgens de indiener ook in het Vlaams beleid worden gelegd. Preventie is belangrijk, wat inhoudt dat de problemen structureel worden aangepakt. Wanneer er dan toch een dierplaag voorkomt, is het uiteraard omwille van de volksgezondheid vaak noodzakelijk om op te treden. In dat geval moeten de mogelijke ecologische bestrijdingsvormen worden onderzocht en mogen niet onnodig veel gifstoffen worden gebruikt. Ook

de Belgische beroepsfederatie Belgian Pest Control is ervan overtuigd dat een professionele aanpak van dierplagen in eerste plaats preventie veronderstelt en dan door zo weinig mogelijk gifstoffen in te zetten. Er is dus een positieve ontwikkeling op het terrein, wat niet betekent dat alle instanties en overheidsdiensten reeds een dergelijke professionele aanpak hanteren.

Het KAD in Nederland is een vorm van publiek-private samenwerking, dat gratis diensten aanbiedt aan overheidsinstellingen maar waar particulieren en bedrijven ook tegen betaling voor advies terecht kunnen. Er is ook een “keurmerk dierplaagpreventie” aan verbonden, dat wordt verleend aan instellingen en bedrijven, waaronder horecabedrijven, die op een professionele manier aan preventie en bestrijding van dierplagen doen. Het kwaliteitskeurmerk wordt door een onafhankelijke instantie verleend, de Nederlandse Dierplagenautoriteit.

Bevoegdheden

De heer Malcorps vermeldt verder dat in België de controle op ongediertebestrijding wordt geregeld in het zogenaamde biocidenbesluit (koninklijk besluit van 5 september 2001 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van biociden). Er is een speciale erkenning van “erkende gebruiker” vereist voor wie risicovolle biociden of pesticiden voor niet-landbouwgebruik wil gebruiken. De bedoeling is te vermijden dat niet-bevoegde personen omgaan met zwaar giftige stoffen.

De heer Malcorps heeft hierbij wel enkele bedenkingen. De voorwaarden voor erkenning zijn beperkt tot het halen van een diploma en ook de opleiding zou beter kunnen worden omkaderd. Verder blijft de verkoop van biociden aan particulieren een groot probleem. Lokale besturen spelen een belangrijke rol inzake sensibilisering en zouden daarbij moeten ondersteund worden.

Belangrijk is dat in het kader van het Lambermont-akkoord de bevoegdheid van de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen overgedragen werd aan de gewesten. Voorheen waren de gewesten al bevoegd voor bepaalde taken, zoals de bestrijding van de muskusratten bij het onderhoud van waterlopen.

Vragen aan de Vlaamse regering

De heer Malcorps overloopt verder de vragen aan de Vlaamse regering in het voorstel van resolutie.

Aan de Vlaamse regering wordt in 1° gevraagd een aantal beleidsdoelstellingen te implementeren. Het gaat daarbij in de eerste plaats om een deskundige monitoring van het voorkomen van diverse schadelijke organismen in het Vlaamse Gewest, hun eventuele toe- of afname en de mate waarin ze hinder veroorzaken of een probleem kunnen vormen voor de volksgezondheid. Een tweede beleidsdoelstelling is de opvolging en zo nodig opsporing van nieuwe soorten van dierplagen of van ongedierte dat zich mogelijk tot een plaag kan ontwikkelen en een derde de sensibilisering en advisering van het grote publiek over de preventie en, indien nodig, verantwoorde bestrijding van dierplagen. De heer Malcorps benadrukt in dit verband het belang van een onafhankelijke instantie die informatie verspreidt. Er zijn uiteraard ook bedrijven die informatie en advies geven vanuit commercieel oogpunt. Er wordt ook een gerichte advisering gevraagd aan doelgroepen, zoals provincie- en gemeentebesturen, scholen, zorginstellingen of bedrijven.

De volgende beleidsdoelstellingen betreffen het onderzoek, de ontwikkeling en promotie van preventieve maatregelen om dierplagen te voorkomen of in een zo vroeg mogelijk stadium een halt toe te roepen en het onderzoek, de ontwikkeling en de promotie van een selectieve bestrijding van dierplagen indien nodig, rekening houdend met de risico's van een overmatige inzet van gifstoffen voor milieu en gezondheid. Er is bovendien nood aan specifiek onderzoek naar de resistentie die door ongedierte ontwikkeld wordt tegen bepaalde bestrijdingsmiddelen en, in het verlengde daarvan, aan een advisering in verband met het oordeelkundige gebruik van middelen. Door een verkeerd gebruik kan de resistentie van dieren tegen bestrijdingsmiddelen immers toenemen en het probleem onbeheersbaar worden. Monitoring door de overheid is daarom een noodzaak volgens de heer Malcorps.

Daarbij aansluitend wordt gevraagd om bestrijdingsmiddelen te testen op hun effectiviteit en op hun gevolgen voor het milieu en om methodes te laten ontwikkelen die zo diervriendelijk mogelijk zijn. De indiener laat daarbij opmerken dat dierenleed niet altijd kan worden vermeden maar dat bepaalde bestrijdingswijzen wel onnodig dierenleed kunnen voorkomen.

Een deskundige opleiding van ongediertebestrijders met de nadruk op efficiëntie, preventie en ecologische bestrijdingswijzen moet worden verzekerd. Dit kan volgens de heer Malcorps in overleg met de federale overheid gebeuren. De voorwaar-

den voor een eventuele certificering van dierplaagbestrijdende bedrijven moeten worden bepaald.

In 2° wordt aan de Vlaamse regering gevraagd te onderzoeken of deze doelstellingen kunnen worden bevorderd door de oprichting van een nieuw steunpunt dierplaagpreventie binnen de Vlaamse administratie en in samenwerking met andere instanties. De heer Johan Malcorps stelt dat de indieners niet zozeer de oprichting van een nieuwe instelling wensen, maar eerder een duidelijk aanspreekpunt of steunpunt binnen de bestaande administratie en instellingen. Dat steunpunt zou op verzoek deskundige adviezen leveren inzake preventie en bestrijding van dierplagen aan provincies, gemeenten, zorginstellingen, bedrijven en particulieren. Het kan ook over de opleiding van ongediertebestrijders advies uitbrengen en eventueel mee instaan voor de organisatie van de examens en de vakopleidingen voor erkende gebruikers of helpers van erkende gebruikers. Daarnaast zou een dergelijk steunpunt of centrum ook andere diensten kunnen aanbieden aan particulieren tegen kostprijs.

In 3° wordt de Vlaamse regering gevraagd te onderzoeken of het wenselijk is – naar Nederlands model – een “keurmerk dierplaagpreventie” in te stellen. Een dergelijk keurmerk zou toegekend worden aan bedrijven en instellingen die kunnen aantonen dat hun aanpak van dierplagen voldoet aan de door het steunpunt of deskundigen vooropgestelde normen.

Het wordt aan de Vlaamse regering overgelaten om te beslissen hoe de doelstellingen het best worden gerealiseerd en hoe het steunpunt kan worden ingebed in de bestaande organisatiestructuur. In 4° wordt wel aan de Vlaamse regering gevraagd hierover binnen een jaar te rapporteren aan het Vlaams Parlement.

II. Bespreking en wijziging van de tekst

Eerste bespreking op 15 mei 2003

De heer Jacques Devolder vraagt of er gegevens beschikbaar zijn over de omvang van dierplagen. De lokale besturen worden wel regelmatig met het probleem geconfronteerd, bijvoorbeeld met het opduiken van faraomieren of houtaantastende kevers, maar er is geen duidelijk zicht op de frequentie en de omvang van de plagen.

De heer Johan Malcorps antwoordt dat bij het voorbereiden van de resolutie duidelijk bleek dat

er een gebrek is aan algemene gegevens en aan een monitoring van de toe- en afname van dierplagen. Verschillende diensten en besturen zijn wel actief bij de bestrijding van diverse soorten plaagdieren en kunnen gedeeltelijke informatie geven, maar algemene gegevens ontbreken. Vanuit beleidsoogpunt is er nood aan meer coördinatie en een duidelijk zicht op de omvang van het probleem. Bepaalde plagen worden in de media misschien overdreven, maar van andere plaagdieren, bijvoorbeeld teken, staat inmiddels vast dat er een belangrijke toename is.

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, geeft op 15 mei 2003 een eerste reactie op het voorstel van resolutie. Het onderwerp is volgens de minister belangrijk en interessant. Verschillende diensten zijn betrokken bij ongediertebestrijding maar er is inderdaad geen totaalbeeld en geen coördinatie. Het voorstel van resolutie komt ook op een goed ogenblik omdat recent een deel van de bevoegdheid van het federale naar het gewestelijke niveau werd overgedragen.

De minister deelt verder de mening van de indieners dat er geen nieuwe instantie en structuur moet worden gecreëerd. Dat zou de haalbaarheid van het project hypothekeren. Er moet worden nagegaan hoe deze coördinerende activiteit kan worden ingepast in de bestaande structuren zonder dat er grote bijkomende investeringen in personeel en middelen nodig zijn. Er zijn banden met de activiteiten van het Steunpunt Milieu en Gezondheid, maar niet alle dierplagen vormen een bedreiging voor de gezondheid. Ook het recente decreet betreffende het preventieve gezondheidsbeleid (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1709*) biedt zeker aanknopingspunten. Vooraleer een beslissing kan worden genomen door de Vlaamse regering is er zeker nood aan een inventarisatie van het probleem. De minister laat daarbij opmerken dat wellicht ook de brandweer en de civiele bescherming over gegevens beschikken aangezien zij vaak worden ingezet bij de bestrijding van dierplagen. Ook een goede afbakening van het onderwerp is belangrijk. Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer is op de hoogte van diverse plagen maar slechts een deel ervan is schadelijk voor de gezondheid of hinderlijk voor de mens.

Mevrouw Marleen Van den Eynde voegt eraan toe dat ook de provinciebesturen over gegevens beschikken en bij de bestrijding van dierplagen worden betrokken en geeft als voorbeeld het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen. Het lid pleit voor overleg met de provincies bij het zoeken naar een meer gecoördineerde aanpak.

Hoorzitting op 8 januari 2004

Op voorstel van de heer Johan Malcorps beslist de commissie een vertegenwoordiger van de federatie van ongediertebestrijdingsbedrijven (Belgian Pest Control) te horen over het voorstel van resolutie. Die hoorzitting wordt gehouden op 8 januari 2004. Het verslag van de hoorzitting is opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1500/3*. Een vertegenwoordiger van het Nederlandse Kennis- en Adviescentrum Dierplaagpreventie kon niet worden gehoord omdat die instantie in september 2003 noodgedwongen haar activiteiten heeft stopgezet. Er werd in Nederland inmiddels wel een nieuwe Stichting Kennis-, Advies- en Exameninstituut Dierplagen (SKAED) opgericht dat eveneens tot doel heeft onderzoek te doen en informatie en advies te verstrekken over ongedierte.

Voortzetting van de bespreking op 15 januari 2004 en wijziging van de tekst

De heer Johan Malcorps verwijst naar de hoorzitting en kondigt aan dat de indieners na verder overleg voorstellen om de tekst grondig te wijzigen. Een amendement van de heer Johan Malcorps, mevrouw Dominique Guns, en de heren Jacques Timmermans en Jos Bex strekt ertoe bij de vragen aan de Vlaamse regering 2° en 3° te vervangen (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1500/2*).

De heer Malcorps stelt dat in 2° nog werd verwezen naar het Nederlandse Kennis- en Adviescentrum Dierplaagpreventie. Gelet op het feit dat die organisatie haar activiteiten heeft moeten stopzetten, is het beter die verwijzing te schrappen. De doelstellingen van het voorstel van resolutie blijven echter onverkort van kracht.

Omdat het niet verstandig is om te veel steunpunten naast elkaar op te richten, wordt in de nieuwe tekst van 2° aan de Vlaamse regering gevraagd te onderzoeken hoe de doelstellingen inzake dierplaagpreventie en ecologische bestrijding het best kunnen worden bevorderd binnen de Vlaamse administratie. Dat kan bijvoorbeeld via het recent opgerichte steunpunt pesticiden of via een samenwerking met bestaande overheidsinstellingen zoals de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, het Provinciaal Instituut voor Hygiëne of het Veiligheidsinstituut (provincie Antwerpen) enerzijds

en vertegenwoordigers van bedrijven gespecialiseerd in ongediertebestrijding anderzijds. Dat moet het mogelijk maken deskundige adviezen inzake preventie en bestrijding van dierplagen te geven aan provincies, gemeenten, zorginstellingen, bedrijven of particulieren. De heer Malcorps benadrukt dat mensen ervan bewust moeten worden gemaakt dat het op grote schaal aanwenden van bestrijdingsmiddelen in eigen huis niet goed is voor het binnenhuismilieu. Ook bij een aantal lokale besturen is er behoefte aan knowhow over ongediertebestrijding. Daarbij moet ervoor worden gezorgd dat de bestrijding uiteindelijk niet erger is dan de kwaal. Een andere taak is het in samenwerking met de bestaande instellingen en de sector instaan voor de opleiding en het examineren van erkende gebruikers en assistent-gebruikers van ongediertebestrijdingsmiddelen. Daarbij moet volgens de heer Malcorps het beperken van het gebruik van gifstoffen centraal staan en moet vooral aandacht worden besteed aan preventie.

In de nieuwe tekst van 3° wordt gevraagd een "keurmerk dierplaagpreventie" te verstrekken dat tot doel heeft de preventie van dierplagen bij risico-bedrijven en -instellingen te bevorderen binnen het kader van de in punt 1° omschreven doelstellingen. Een dergelijk keurmerk kan volgens de heer Malcorps een ondersteuning zijn voor risico-bedrijven, bijvoorbeeld binnen de horeca, om aan hun cliënteel duidelijk te maken dat aandacht wordt besteed aan ongediertebestrijding.

De vraag in 4° om binnen het jaar hierover te rapporteren aan het Vlaams Parlement blijft behouden.

Naar aanleiding van de hoorzitting laat de heer Malcorps nog opmerken dat de formulering in de tweede streep, 1°, i), over dierenwelzijn het ontwikkelen van bestrijdingswijzen die zo diervriendelijk mogelijk zijn vooropstelt, dat wil zeggen bestrijdingswijzen die geen onnodig dierenleed veroorzaken. Uiteraard is het vaak onmogelijk een dierplaag te bestrijden zonder enig dierenleed te veroorzaken. Het is evident dat in sommige gevallen een zachte aanpak niet kan, maar het is wel belangrijk dat dieren door de gebruikte methode niet nodeloos worden gepijnigd.

III. Stemming

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het gewijzigde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jacques DEVOLDER

Jacques TIMMERMANS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– stelt vast :

- 1° dat er veel hinder optreedt door de aanwezigheid van ongedierte in Vlaanderen en dat veel soorten ongedierte ook ziekten kunnen overdragen ;
- 2° dat de kans bestaat dat het probleem toeneemt door factoren als toenemende verkavelingsdruk, verkeerde isolatie van woningen, opwarming van het klimaat of toenemende globalisering ;
- 3° dat het probleem van de resistentie van dieren tegen bestrijdingsmiddelen op zorgwekkende wijze toeneemt ;
- 4° dat er anderzijds te veel gifstoffen op ondeskundige en ondoelmatige wijze in het milieu gebracht worden, inclusief de directe woon- en werkomgeving van veel mensen, met alle nadelige gevolgen van dien voor milieu en gezondheid ;
- 5° dat er een reëel risico gecreëerd wordt van "secundaire vergiftiging", zowel in woonomgevingen (van kinderen of huisdieren) als in de natuur (van niet-plaagdieren) ;
- 6° dat de bevoegdheid ongediertebestrijding, en meer bepaald de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, door het Lambermontakkoord integraal overgedragen werd aan de gewesten en dat diverse taken van ongediertebestrijding ook de voorbije jaren al door het Vlaamse Gewest werden waargenomen, maar dat een doelmatige coördinatie van de preventie en bestrijding van alle verschillende vormen van dierplagen door de diverse bestuursniveaus nog sterk kan worden verbeterd ;

– is daarom van mening dat een preventief beleid nodig is, waardoor kan worden voorkomen dat dierplagen escaleren enerzijds en dat een teveel aan gifstoffen moet worden ingezet om de plaag nadien te beheersen anderzijds ;

– vraagt de Vlaamse regering :

1° de volgende beleidsdoelstellingen inzake dierplaagpreventie en ongediertebestrijding te implementeren :

- a) een deskundige monitoring van het voorkomen van diverse schadelijke organismen in het Vlaamse Gewest, hun eventuele toe- of afname en de mate waarin zij hinder veroorzaken of een probleem kunnen vormen voor de volksgezondheid ;
- b) de opvolging en zo nodig opsporing van nieuwe soorten van dierplagen of van ongedierte dat zich mogelijk tot een plaag kan ontwikkelen ;
- c) de sensibilisering en advisering van het grote publiek over de preventie en, indien nodig, een verantwoorde bestrijding van dierplagen ;
- d) de gerichte advisering van doelgroepen, zoals provincie- en gemeentebesturen, scholen, zorginstellingen of bedrijven, over dierplaagpreventie en een verantwoorde aanpak van dierplagen, indien nodig ;
- e) het onderzoek, de ontwikkeling en promotie van preventieve maatregelen om dierplagen te voorkomen of in een zo vroeg mogelijk stadium een halt toe te roepen, zodat een escalatie van het probleem vermeden wordt ;
- f) het onderzoek, de ontwikkeling en de promotie van een selectieve bestrijding van dierplagen indien nodig, rekening houdend met de risico's van een overmatige inzet van gifstoffen voor milieu en gezondheid ;
- g) het specifieke onderzoek naar de resistentie die door soorten ongedierte ontwikkeld wordt tegen bepaalde bestrijdingsmiddelen en een advisering in verband met het oordeelkundige gebruik van middelen in het verlengde daarvan ;

- h) het testen van bestrijdingsmiddelen op hun effectiviteit en op hun gevolgen voor het milieu ;
 - i) het ontwikkelen van bestrijdingswijzen die zo diervriendelijk mogelijk zijn, dat wil zeggen, die geen onnodig dierenleed veroorzaken ;
 - j) het verzekeren van een deskundige opleiding van ongediertebestrijders met de nadruk op efficiëntie, preventie en ecologische bestrijdingswijzen ;
 - k) het bepalen van voorwaarden voor een eventuele certificering van dierplaagbestrijdende bedrijven ;
- 2° te onderzoeken hoe deze doelstellingen best kunnen worden bevorderd binnen de Vlaamse administratie (bijvoorbeeld via het recent opgerichte steunpunt pesticiden) of via een samenwerking met bestaande overheidsinstellingen als VITO, PIH of het Veiligheidsinstituut (provincie Antwerpen) enerzijds en de vertegenwoordigers van bedrijven gespecialiseerd in ongediertebestrijding anderzijds, met het oog op het verzekeren van volgende dienstverlening :
- a) het op verzoek leveren van deskundige adviezen inzake preventie en bestrijding van dierplagen aan provincies, gemeenten, zorginstellingen, bedrijven of particulieren ;
 - b) het instaan voor de opleiding en het examineren van erkende gebruikers of assistent-gebruikers van ongediertebestrijdingsmiddelen (conform artikel 56 van het KB van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden) ;
- 3° het verstrekken van een "keurmerk dierplaagpreventie" dat tot doel heeft de preventie van dierplagen bij risicobedrijven en -instellingen te bevorderen binnen het kader van de in 1° omschreven doelstellingen ;
- 4° binnen het jaar aan het Vlaams Parlement te rapporteren hoe ze deze aanbevelingen in het beleid geïntegreerd heeft en welk personeel, welke instellingen en middelen ze daartoe gemobiliseerd heeft.
-